

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 146 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Nedsættelse af aldersgrænsen for førtidig folkepension fra 60 til 55 år m. v.).

(Lovforslag nr. L 51 B. Fremsat 8/3 77. Første behandling 10/3 77. Betænkning 22/4 77. Tilføjelse til betænkningen 13/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillæggsbetænkning 25/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ebba Strange (SF):

Ved anden behandling af det foreliggende lovforslag havde socialistisk folkeparti sammen med Danmarks kommunistiske parti stillet et ændringsforslag om at forhøje den pensionsydelse, der her stilles til rådighed for aldersgruppen mellem 55 og 60 år.

Det forslag blev nedstemt af folketingsflertallet, og derfor står vi nu i dag og skal stemme ved en tredjebehandling, hvor det, der tilbydes denne gruppe mennesker, er det skræbete beløb, som folkepensionsbeløbet i dag udgør, og som nu altså tilbydes en gruppe mennesker, der både har forsørgelsesforpligtelser og behov af et ret stort omfang.

Imidlertid har vi i socialistisk folkeparti erfaring, at der er vældig mange mennesker i dette lønd, der på grund af nedslidning og på grund af et umenneskeligt arbejdspress ønsker at blive førtidspensioneret i en alder af 55 år og i al fald inden 60 års alderen. Vi synes, det er beklageligt, at denne gruppe skal spises af med det helt utilstrækkelige beløb, men på den anden side vil vi ligesom bøje os for, at den gruppe ønsker, er en retssikkerhed, og at de kan blive fri for at gå på bistandskontoret at hente deres penge, at de kan få dem gennem en pensionslov, og derfor undlader SF at stemme til det foreliggende lovforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Når DKP vil stemme imod det lovforslag, der i dag er til tredje behandling, skyldes det ikke, at vi ikke synes, der er behov for en eller anden form for førtidspension, men det skyldes, at det forslag, der ligger her, ikke tilfreds-

stiller de krav, vi må stille til en sådan pension. Der er væsentligst 3 årsager. Det er beløbets størrelse, det er den persongruppe, der er regnet med, og det er spørgsmålet om frivillighed.

Beløbets størrelse har vi allerede ved andenbehandlingen gjort opmærksom på var for lille. Hvad angår persongruppen, mener vi ikke, det kan være rigtigt, at de personer over 55 år, som falder for 26 ugers reglen, skal være henviset til at søge førtidspension.

Der bliver i lovforslaget arbejdet med en årlig tilgang på 1.500 mennesker. Alene i øjeblikket går der omkring 14.000 over 55 år, som har været langtidsledige, dvs. i over 200 dage. Det skøn, man har lavet, er baseret på tilgangen af 60-67-årige, og det er et fuldkommen uholdbart skøn, hvis vi skal tage den nuværende arbejdsløshed i betragtning.

Men alleralvorligst finder vi spørgsmålet om frivillighed, som ikke er tilgodeset i dette forslag. Her er der tale om, at man kan tvinge folk til at søge førtidspension. Jeg skal tillade mig at referere et svar, vi har fået i udvalget, og hvori det hedder, at det sociale udvalg i givet fald vil kunne afslå at yde hjælp efter bistandslovens § 43 under henvisning til, at behovet for hjælp til underhold vil kunne dækkes gennem ydelser efter pensionslovgivningen, således at betingelserne for hjælp efter bistandsloven ikke længere er opfyldt. Har den pågældende søgt førtidig folkepension, kan der imidlertid ydes hjælp efter bistandslovens § 43, indtil pensionssagen er afgjort. Det vil i realiteten sige, at det valg, man stiller de mennesker over for, er: vil du modtage førtidspension, eller vil du slet intet have?

Socialministeren (Eva Gredal):

Det kommunistiske parti har i en mindretalsudtalelse vedrørende dette forslag anført, at frivillighedsprincippet ikke er opfyldt, når en person kan nægtes hjælp efter bistandsloven under henvisning til, at vedkommende er berettiget til førtidig folkepension.

Må jeg gøre opmærksom på, at kontanthjælp efter bistandsloven ydes som udgangspunkt efter § 37 om forbigående hjælp. Først når behovssituationen skønnes at blive vedvarende, dvs. når den pågældendes fremtidsudsigter efter forgæves forsøg med anden støttende indsats må bedømmes således, at det vil være nødvendigt at yde en løbende økonomisk hjælp til underhold, går den pågældende over til varig hjælp efter bistandslovens § 43.

[Socialministeren.]

En betingelse for at opnå førtidig folkepension efter forslaget er, at den pågældende ikke har mulighed for placering på arbejdsmarkedet og derfor har behov for en form for vedvarende løbende hjælp. Så længe bestemmelserne for forbigående hjælp efter bistandsloven er opfyldt, kan den pågældende derfor ikke henvises til at søge om pension. Først når alternativet er varig hjælp, kan der blive tale om i stedet at tilkende førtidig folkepension.

Da det specielt for den persongruppe, forslaget sigter mod, de lidt ældre, der ikke kan placeres på arbejdsmarkedet, må være en fordel at modtage den faste pensionsydelse fremfor den skønsmæssige varige hjælp efter bistandsloven, er der ikke tale om, at den pågældende persongruppe nægtes hjælp efter bistandsloven, men tværtimod, at der tilbydes en alternativ og for denne gruppe mere attraktiv ydelse.

Må jeg så i øvrigt sige, at DKPs argumentation i denne sag forekommer meget besynderlig. Kommunerne har hidtil kritiseret bistandsloven for, at den overlader den enkelte til kommunernes forgodtbefindende. Nu protesterer kommunisterne mod, at regeringen foreslår en persongruppe flyttet fra bistandslovens varige hjælp til pensionslovgivningen, altså til en lovgivning, der helt klart anvender et retsprincip. Jeg synes ikke alene, det er besynderligt, det er også nærmest hyklerisk.

Tove Jørgensen (DKP):

Med hensyn til det sidste har kommunisterne udtrykkelig fastslået, at den eneste rimelige løsning på denne sag er en ophævelse af arbejdsløshedslovgivningens 26 ugers regel, og det er det, vi finder må ske i denne sag. Vi mener ikke, det er rigtigt at overføre folk, der er faldet for 26 ugers reglen, til varig hjælp. Hvis de skulle have noget efter bistandsloven, skulle det være kortvarig hjælp. De er stadig væk til rådighed for arbejdsmarkedet, det er arbejdsmarkedet, der ikke er til rådighed for dem.

For øvrigt kunne jeg godt tænke mig, om ministeren ville gøre lidt mere rede for, hvorledes man forventer at arbejdsformidlingen, som er den instans, der skal vurdere, om en person kan genplaceres på arbejdsmarkedet, og som sender et menneske over på bistandshjælp, fordi den ikke har kunnet placere vedkommende i månedsvis, når der nu bliver søgt pension, skulle vurdere vedkommende til at kunne

få kortvarig hjælp. Nej, de vil gå direkte fra arbejdsformidlingen, når de er faldet for 26 ugers reglen, over på varig hjælp, og dér vil de få besked om, at de skal søge pension. Der er meget lidt chance for, at de vil blive vurderet til at kunne genplaceres, når arbejdsformidlingen har forsøgt det i så lang tid uden at få resultat ud af det.

Men dertil kommer, at vi jo har nogle undersøgelser fra Rørlæggernes & Blikkenslageres Fagforening, der tydeligt viser, at man forbigår de ældre ved at undlade at placere dem på arbejdsmarkedet, og at man ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til de arbejdsledige.

I den forbindelse vil jeg også godt gøre opmærksom på, at det i udvalget blev lovet, at man mellem anden og tredje behandling ville afvente en rapport, der ville komme fra arbejdsdirektoratet, og hvori der skulle foreligge en undersøgelse over, hvorledes det var gået med den midlertidige ændring af 26 ugers reglen, som nu har løbet, og som er ved at ophøre. Denne undersøgelse har man ikke fundet anledning til at vente på, således at man kunne se, om der virkelig var tale om, at de langvarigt arbejdsløse over 55 år ikke fik den fornødne henvisning, således at de faldt for 26 ugers reglen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer mod 32; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Optagelse i arbejdsløshedsforsikringen af værnepligtige, afskaffelse af det bidragydende medlemskab og nedsættelse af aldersgrænsen for medlemskab).

(Lovforslag nr. L 33. Fremsat 3/3 77. Første behandling 11/3 77. Betænkning 27/4 77. Anden behandling 11/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.